

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Loven har til formål at sikre, at der på det danske marked findes elektroniske signatur produkter og nøglecentre, der lever op til en række krav, der gør dem sikre at anvende.

Samfundsøkonomisk er det vigtigt, at der udvikles og udbydes elektroniske signaturer, der har et sådant sikkerhedsniveau, at de kan anerkendes i et bredt forum og kan anvendes til at understøtte udbud af nye tjenesteydelser i både det private og den offentlige sektor.

Det er ikke hensigten med lovgivningen at regulere det samlede udbud af certificeringstjenester. Nøglecentre vil efter lovens gennemførelse stadig have frihed til at udbyde certifikater og elektronisk signatur produkter uden at skulle underlægge sig et omfattende tilsyn, autorisationsordninger eller være tvunget til at benytte bestemte tekniske løsninger.

Loven skal således alene sikre, at der på markedet findes produkter (nemlig de omhandlede kvalificerede certifikater), som der er fastlagt en fælles minimumsstandard for. Både det private erhvervsliv og det offentlige vil dermed have en mulighed for ved udbud af elektroniske tjenesteydelser, hvor der er behov for autentifikation af afsenderen eller modtageren, at stille krav om, at der benyttes et certifikat og en elektronisk signatur, der opfylder visse minimumskrav.

Samtidig skal lovgivningen sikre, at der er klarhed over erstatningsansvaret, når man som afsender benytter sig af, og som modtager fæstner lid til et kvalificeret certifikat. Den valgte ansvarsmodel indebærer, at det er nøglecenterets ansvar at påvise, at nøglecenteret ikke har begået fejl i forbindelse med udstedelsen af certifikatet, spærring, eller ved afgivelse af oplysninger om udløbsdata og anvendelsesbegrænsninger for certifikatet.

A. Lovforslagets baggrund og formål

1. Elektroniske signaturers funktion og betydning

Elektroniske signaturers funktion og betydning kan bedst beskrives med et eksempel:

Indgåelse af aftaler foregår ofte ved, at aftaleparterne underskriver en kontrakt, eller ved at den ene part som bekræftelse på aftalens indgåelse udleverer en nota, en faktura eller lignende til den anden part.

I nogle tilfælde kender parterne på forhånd hinanden og vil derfor ikke være i tvivl om identiteten af den, de har indgået den pågældende aftale med. Men der indgås også et væld af aftaler mellem parter, som ikke kender hinanden på forhånd, og som aldrig kommer til at møde hinanden, eftersom deres kommunikation udelukkende foregår pr. brev, telefax, o.lign.

Når parterne kommunikerer på papir, tjener parternes underskrift og eventuelt et særligt brevpapir til at identificere afsenderen over for modtageren. Papiret tjener også til at sikre, at der ikke senere opstår tvivl om, hvordan det dokument, der anvendes, så ud, da aftalen blev indgået. Ved papirbaseret kommunikation har parterne således mulighed for at se, om en konvolut har været lukket op undervejs, og om der er foretaget synlige ændringer i den skrevne eller trykte tekst.

I praksis foregår kommunikationen oftest uden, at parterne tænker nærmere over disse aspekter. Det er da også kun undtagelsesvis, at der er behov for at være opmærksom herpå.

Når der kommunikeres gennem åbne digitale net, dvs. gennem net hvortil alle har adgang, som f.eks. Internettet, er det på samme måde afgørende, at man kan være sikker på, hvem det er, man kommunikerer med, og at indholdet af det kommunikerede ikke er blevet ændret efterfølgende.

Ved elektronisk kommunikation efterlades der ikke på samme måde som ved papirbaseret kommunikation konkrete spor, der gør, at en modtager bliver opmærksom på, at der kan være ændret i et dokument indhold, ligesom det kan være vanskeligt eller nogle gange umuligt at få sikkerhed for, hvem der egentlig er afsender af meddelelsen.

Dette betyder, at det i praksis er enklere at foretage ændringer i elektronisk kommunikation eller at udgive sig for at være en anden, uden at det er synligt for modtageren.